

מַבִּית

שבועון קבוצת יבנה

י' בחשון תשע"ז

(11.11.16)

"כי את כל הארץ אשר אתה ראה לדך אתננה ולזרעך, עד-עולם" (בראשית י"ג, ט')
"אברהם" - תחריט עץ של האמן אפרים משה ליליין.

שבת פרשת "לך לך"

כניסת השבת – 16:21 צאת השבת – 17:21

שבועון מספר 1223

פרשת "לך לך"

ליל שבת

הדלקת נרות	16: 21
מנחה, קבלת שבת וערבית	
לאחר תפילת ערבית שיעור בפרשת השבוע – יאיר לסלוי	

שבת

דף יומי בבית המדרש – אודי פיקסלר	07: 00
תפילת שחרית	08: 00
לאחר התפילה – שיעורו של רן ליבר	
תפילת ילדי אי-די' בחדר אח"ם שבחדר האוכל	09: 30
תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת	09: 30
תהילים לנשים - בבית המדרש	12: 45
שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - נח חיות	12: 50
תפילת מנחה גדולה	13: 00
הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה	13: 30
שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי – לא מתקיים	13: 20
משק הילדים פתוח לביקורים למשך שעה	13: 00
תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת	16: 26
שיעור ' צורבא מרבנן ' - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה	
צאת השבת	17: 21
דף יומי - משה גולדשטיין	20: 00
אסיפת חברים	21: 00

שהשמחה במעונם

מזל טוב **לדני ונעמי הרץ** לרגל הולדת הנכד, בן **לדפנה ואייל מורדוך**.

מזל טוב **למשה ותמרה גלס** לרגל נישואי הנכד **יובל** בנם של **דוד ובת שבע** עם בח"ל **רבקה** בתם

של **שמוליק ולבנה רוטה**, נכדתם של **ירח ונועה רותם**.

מזל טוב למשפחת **חנה טסלר (סולברג)** לרגל נישואי הנכד **שמחה** בנם של **לאה ובצלאל** עב"ל **רבקה**.

נקודה למחשבה – הכנסת אורחים: מורשתו של אברהם אבינו

לבביות המביעות את זה שטוב שהוא או היא הגיעו. מדהים היה לראות שלא משנה שהכל היה מבויס, ולא משנה שכבר עשינו את זה כמה פעמים, כל ילד רצה מאוד את התור שלו, וכל ילדה וילדה הראתה שמחה גדולה כאשר נתקבלו בברכה על ידי הילדים האחרים. ממש ניתן היה לראות את מאור פניו של כל אורח ואורחת עת נכנסו לסוכה.

כזו היא הכנסת אורחים: היא היכולת שלנו לגרום לאדם אחר לחוש שחברתו רצויה. **מרטין בובר** אומר באחד מכתביו:

“האדם מייחל שהווייתו תאושר על ידי אדם אחר, ומבקש להיות נוכח בהווייתו של האחר ... בסודיות ובביישנות הוא מתבונן בהמתנה ל”כן” אשר מאפשר לו להיות, ואשר מגיע אליו רק מאדם אחד למשנהו. זה [רק] בין בן אדם אחד אל אדם אחר שהלחם השמימי של הוויית העצמי מועברת.”

פסקה פיוטית זאת של בובר (תרגום מאנגלית שלי) אומרת למעשה משהו פשוט ביותר: אנחנו זקוקים האחד לשני על מנת לחוש בחשיבות קיומנו. לבד אנחנו מרגישים רק חצי ממי שאנחנו ומהשמעות של קיומנו. הכנסת האורחים, מורשתו של אברהם אבינו, הרי היא האישור של האחד את חשיבות קיומו ונוכחותו של האחר. הלוואי שנזכה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו.

בב"ח לתו"ע - **קובי שטיין**

אברהם אבינו עולה לבמת ההיסטוריה בפרשתנו. מתוך כל האושפיוזין אשר יש לחג הסוכות להזמין אל סוכתנו, אברהם הוא האושפיוז החביב עלי, ומבחינתי הראוי ביותר. זאת משום שאשפוז, קרי, הכנסת אורחים, היא התנהלות אותה מייחס המדרש לאברהם. על מצווה זו אומרת לנו הגמרא במסכת שבת: "גדולה מצוות הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה" (קכז, ע"מ ב). לימוד זה לומדת הגמרא ממעשיו של אברהם בפרשת השבוע הבא, פרשת וירא, בה הוא מותיר את הקב"ה להמתין בעודו רץ לקבל את אורחיו.

השאלה היא, למה מצוות הכנסת אורחים כל כך חשובה? אציע תשובה לשאלה זו, וייתכן שהסיפור הבא יכול להאיר את עינינו בעניין זה. בחג סוכות האחרון קיבלנו על עצמנו לארח את כיתה א', של בתנו נועה, בסוכתנו לכבוד לימוד הושענא רבה. בחרתי לעסוק בדמותו של אברהם בהכנסת האורחים. לקראת סיום, הזמנתי את הילדים לשחק משחק שהמצאתי לכבוד המאורע, ושמו "הכנסת אורחים". המשחק פשוט: לסוכה שלנו שני פתחים – אחד פונה לצפון והשני לדרום, שני הכיוונים מהם יכולים להגיע אורחים. על כל ילד, בתורו, היה לצאת מהפתח הצפוני, להקיף חצי סוכה, ולהיכנס מהפתח הדרומי. כשנכנס, קיבלו אותו הילדים שהיו בסוכה בשמחה ובקריאות

מכינה?! אבל...

"מכינה קדם צבאית המעודדת חשיבה

מורכבת ושאלת שאלות" ...

בקיבוץ הדתי ובכלל בציונות הדתית מנשבות רוחות רבות ועדיין לא יצאנו לחפש מהי ה-רוח בה היינו רוצים להמשיך, ולגבי האמירה **"עידוד לחשיבה מורכבת ושאלת שאלות"**, במכינות שאני מכירה נשאלות שאלות רבות ומורכבות ביותר, הן בפן האישי והן בפן הלאומי והדתי. יתירה מכך, מתי ייצא לנו לשמוע בוגר/ת מכינה ולשוחח איתם על ענייני דת, חברה ומדינה? ובעיקר, איך הם רואים את יבנה בעתיד.

כפי שציינתי, מכינה אולי כן, אבל!! הגיע הזמן גם שנהיה אמיצים ונודה שיש מה לשנות בתוכנו. אנחנו כל הזמן מחפשים "לייצר עולם חדש" כביכול, של שומרי מצוות שחי בכפיפה עם ההומאניות, הפתיחות ההלכתית, ביקורתיות ושוויון, תוך כדי הסתייגות מהעולם הדתי אותו הכרנו - זוהי הרוח אותה אנו מנסים לשמר. אך האם בעבר מי שהתחנך על ברכי היהדות לא חונך לכל אלה!?

האם פסיקה של רבנים מסוימים בנושא

שבו יש מחלוקת הופך את אותן מכינות ל"חרדיות" או שזו הסתייגות שלנו? האם

אינני יכולה להתנגד לרעיון המכינה, כאשר שני בניי בחרו לעשות את שנת הי"ג במכינות. באופן אישי אני מאד מעריכה את התובנות והערכים שהבחורות והבחורים מקבלים במהלך הלימודים, כמו אהבת האדם, אהבת הארץ ואהבת ה'. כל שכן מהמגוון האנושי אליו נחשפים כמו רבנים ואנשי רוח, אנשי צבא, אנשי חברה, אנשי שמאל וימין. מיותר לציין שרוב הבוגרים ממשיכים לשירות צבאי משמעותי, מעבר לשירות החובה, ותרומתם לחברה הישראלית היא מעל ומעבר.

וכעת נחזור אלינו. אין ספק שבאם תוקם מכינה בביתנו היא תוסיף רבות לנוף האנושי ולשיח המקומי. ייתכן שתיוצרנה משרות נוספות עבור אנשי הקבוצה ובודאי שהדבר יגרום לכך שתעלה קרננו כחברה מובילה ומשמעותית בציבור הישראלי. ובכך יתכתב הדבר עם משנת הקיבוץ הדתי אשר חרט על דגלו, תרומה לחברה הישראלית ולעם היהודי בכל דרך אפשרית.

בשבועות האחרונים, התפרסמו מספר כתבות בעניין המכינה, כמה חשוב שהמכינה תוקם אצלנו. מה שמפריע לי, אלו אותן אמירות כמו **"להקים מכינה ברוח הקיבוץ הדתי"** או משפט כמו

אני מציעה גם לעצמנו לשאול את השאלות המורכבות ולהבין - פנינו לאן? ומהי אותה רוח, שעליה כולנו מדברים ... בהצלחה לכולנו ושבת שלום.

מזל גוטליב

בוגר מכינה המקפיד במצוות כפי שמצופה "נחשד" כמי שחונך במכינה חרדית? לציבור הדתי הלאומי היו קווים ברורים של מי אנחנו ומה אנו מביאים לחברה. לצערי, ברבות הימים, מתוך רצון להתקרב ולמצוא חן בעיני מחנות אלו ואחרים, אנו מתרחקים ממה שהיינו וממה שאנו אמורים להיות.

השבת היבנאית בפתח!

השבת תתקיים בפרשת ויצא, י' בכסלו, 10.12

השנה אור הזרקורים יופנה לענפי הקיבוץ שלנו!

מה יהיה בשבת?

❖ עונג שבת

❖ תפילות בהובלת הנוער

❖ קידוש חגיגי בשבת לאחר התפילה

❖ מיצג בחדר אוכל בצהרי השבת

❖ מופע גדול והרקדה במוצ"ש

וגם... טורניר כדורגל ענקי בין הענפים לקראת השבת.

אנחנו כבר מתחילים להתכונן. ואתם???

אלי, צוות החינוך והילדים

איזה כיף לנסוע ברכבת!

כבר איבדתי את כל הביטחון העצמי. יצאתי לרציף. "זה הרציף לתל אביב?" שאלתי. אישה נחמדה אחרת, שבטח גם חשבה שאני מקרה אבוד, אמרה – "אל דאגה. אין עוד רציף".

הרכבת הגיעה בזמן, הנסיעה עברה בשלום, הגעתי לתל אביב והצלחתי לצאת בעזרת הכרטיס. החלטתי לקנות מראש כרטיס חזור. ניגשתי למכונה - עכשיו ידעתי מה לעשות - אך היא לא אפשרה לי ללחוץ על "אזרח ותיק". אז קניתי בדלפק – אין בעייה.

הלכתי ברגל ליעד שלי, ברחוב שוקן (עיתון "הארץ"). ידעתי שיש לי רכבת ב-18:26 או ב-19:26. יצאתי ברגל לכיוון הרכבת בסביבות השעה 18:00, בתקווה להגיע בזמן. למה לא במונית? שאלה טובה.

ובכן, הגעתי ב-18:25 ואיחרתי את הרכבת. לא נורא. יש לי ספר לקרוא ואני אחכה בסבלנות. אך באותו ערב ירד גשם בתל אביב - וכמקובל אצלנו, "יש בעייה במערכת האיתות, יהיו איחורים". בסביבות 19:30 ירדתי לרציף. הגיעו הרבה רכבות - ליעדים אחרים. בסוף הגיעה הרכבת ליבנה מזרח באיחור של 20 דקות. התקשרתי לנהג הקטר וביקשתי שיחכה לי

זאת לא הייתה הפעם הראשונה שנסעתי ברכבת. אבל הרגשתי כאילו נחתתי מהירח.

נסעתי לפני שבועיים מתחנת הרכבת ביבנה לתל אביב. הנהגת האדיבה **רחלה שנקר** הסיעה אותי, והגעתי בזמן. רק צריך לרכוש כרטיס. אין דלפק, יש רק מכונה.

הגיעה אישה מטעם הרכבת ולחצה על הגדרות הנכונות – אין בעייה. ובפעם הבאה אדע בעצמי מה לעשות.

ואז ניגשתי להכניס את הכרטיס ולעבור לרציף. אך איפה מכניסים את הכרטיס?

הכנסתי אותו מלמעלה בחריץ, ולא קרה כלום. ושוב. מתוך ייאוש קראתי לשומר – איפה מכניסים את הכרטיס? לתוך החריץ, כמובן. התברר שיש גם חריץ למטה בחלק הקדמ... הכנסתי את הכרטיס – ואללה – אך דלתות המעבר לא נפתחו! ניסיתי שוב, ללא הצלחה. בפעם השלישית, קפץ הכרטיס מהחריץ העליון (התברר שהכנסתי אותו קודם בכיוון הלא נכון).

"צריך להוציא את הכרטיס!" הוצאתי אותו, ועברתי בשלום. "אל תזרקי אותו", אמרה אישה נחמדה, שכנראה הבינה שאין לי מושג איך לתפקד. "צריך אותו בשביל לצאת בתחנה שלך". (באמת לא ידעתי).

בשעה 15:20. אין בעייה. היה לי תור לספר
ב-00:21. אז אגיע בזמן.
אך כפי שאומרים באנגלית.

It wasn't my day!
וכשעמדתי
לצאת בתחנה, גיליתי מאוחר מדי
שהדלת שלפניה עמדתי אינה
פועלת (היה שלט שלא קראתי
בזמן). קצת היסטורית, רצתי לקרון
אחר. מאוחר מדי. אין ברירה: יורדים
באשדוד.
לא נעים לי עם נהג הקטר. התקשרתי
להגיד לו שארד באשדוד במקום ביבנה.
הנהג הנחמד, **ניר בטר**, אמר שאין בעייה.
נשמתי לרווחה.

אך נחשו מה קרה בתחנה באשדוד?
הכרטיס לא קפץ דרך החריץ העליון ולא
יכולתי לצאת (הלא שילמתי רק עד יבנה).
כבר איבדתי את הסבלנות, ראיתי
יציאה פתוחה לנכים, ופשוט יצאתי.
חיכיתי לניר, בתקווה שהוא ימצא
אותי. אולי אני לא עומדת במקום
הנכון? הוא הגיע תוך זמן קצר -
והגעתי הביתה, איזו שמחה! לפחות לא
איחרתי את התור לספר.

בפעם הבאה אדע מה לעשות - קלי קלות!
מרים שליסלברג

"אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי"

בגעגועים ואהבה למקום שהיה ביתנו
הציבור מוזמן למפגש של שיחה וניגון עם
יגאל ונחמה שפילמן
על ימים של כאב והמתקה,
ימים של דין ושל חסד שעברו ושעוברים עלינו
בואו בשמחה ובאהבה ביום חמישי ט"ז בחשוון, 17.11.
בשעה 20:30 באולם האירועים
אילת לסלוי ושושי זלקינד

במסגרת "הערב לזכר בנינו וחברינו"

נארח את

חבר הכנסת עפר שלח

בהרצאה בנושא תפיסת הביטחון של ישראל

שמבוססת על ספרו

"האומץ לנצח"

"למה חייבים לשנות את תפיסת הביטחון – ועכשיו?"

ח"כ עפר שלח הוא חבר בוועדת חוץ והביטחון בכנסת, והיה ממובילי התחקיר על מבצע צוק איתן. עפר שירת כקצין בחטיבת הצנחנים ונפצע בשירותו במהלך מלחמת לבנון ה-1. מאחוריו שנים רבות כפרשן בכיר ומומחה לענייני ביטחון.

הערב יתקיים ביום ראשון, י"ט בחשוון, 20.11

בשעה 20:45, באולם האירועים

מחכים לראותכם,

ועדת תרבות

הודעות נוספות מבית "תרבות"

חוג הציור עם אפרת עפרוני יתקיים בימי שני בשעות 17:00-19:00.

אפרת מבקשת מחברים שכבר פנו אליה וכאלה שטרם פנו אך מעוניינים להירשם, לשלוח לה הודעת תזכורת לגבי כוונתם ונכונותם להשתתף בחוג.

❖ רשמו ביומנכם: ביום ה', א' בכסלו, 1.12.16, יתקיים מופע מפתיע לפתיחת

חודש האור! יש למה לחכות... פרטים בגליון הבא!

יעל מרוז - רכזת התרבות

ברוכות הבאות לבנות השירות לשנת תשע"ז

הבנות נשארות כאן בשבתות בהן הן מתארחות אצל משפחות מאמצות ויוצרות איתן קשר רציף. מקום עבודתן של הבנות מתחלק לשני חלקי היום. במהלך הבוקר עד שעות הצהריים הן עובדות בליווי לימודי וחברתי בביה"ס היסודי ובחטיבת הביניים. בצהריים הן יוצאות להתנדבות בבית אפל או מצטרפות לצוות בית הילדים ג'ד' וא'ב', ומקבלות הכוונה והדרכה בנושאים חינוכיים.

כבכל שנה, הגיעה אלינו קבוצה של בנות שירות הבוחרות לעשות את השירות הלאומי שלהן בקיבוץ. הבנות משתלבות במערכת החינוך הפורמלית והבלתי פורמלית, ופועלות ליצירת קשרים חברתיים עם חברי הקהילה, תוך מתן דגש על פעילות חברתית ערכית. במהלך השנה הן מתנדבות בעזרה פרטנית לילדים בלימודים ובליווי דיירים בבית סביון.

בנות השירות הן:

עידית אברהמי-מפסגת זאב, עובדת בחטיבת הביניים ובבית אפל.

אורה אוחיון-מכרמי צור, עובדת בחטיבת הביניים ובבית אפל.

ירדן בוסקילה-מרמת גן, עובדת בביה"ס היסודי ובבית אפל.

מיקה בקר-מבת ים, עובדת במשק ילדים.

שיראל בר גיל-ממעלה אדומים, עובדת בחטיבת הביניים ובבית ילדים ג'ד'

איילת מדר-מראש צורים, עובדת בדירת בנות שק"ל.

בת אל שמואלוב-מרמלה, עובדת בביה"ס היסודי ובבית ילדים א'ב'.

קרן שץ-משילה, עובדת במשק ילדים.

כרכזת שירות לאומי של אגודת בת עמי ליוותה אותי **פנינה אפלבוים**, שאחראית על הרכזות בקיבוצים באזור דרום-מרכז וגוש עציון. פנינה היתה שותפה לקונפליקטים ולשאלות שהתעוררו, והיתה אוזן קשבת ושותפה מלאה.

בתחילתה של שנת תשע"ז אני מסיימת את תפקידי כרכזת בנות השירות הלאומי. במהלך ארבע השנים האחרונות ליוויתי את הבנות בתיווך מול מקומות העבודה, בהתנדבויות, בפעילויות חברתיות, בקשיים שעלו ובהכוונה צמודה לכל בת.

זמן משמעותי בחייהן. ברצוני להודות
למזכירי פנים, למרכז חינוך,
למשפחות המאמצות ולחברים
שנתרמו במהלך הדרך. תודה.
בברכה לשנה של יצירה, התקדמות
והגשמה עצמית.

היה חשוב לי להתחיל את השנה,
לקבל את הבנות ולעשות חפיפה
מסודרת. תחליף אותי בתפקיד **דבורה**
כהן.
אני רואה בתפקיד שליחות ציבורית
וחשיבות גדולה בליווי הבנות בפרק

סימה ששון

בית בקבוצה – עדכונים ...

"אחרי החגים יתחדש הכל..."

חזרנו לביתנו החדש לאחר חופשה ארוכה בבית.

בשעה טובה, השבוע קיבלנו בברכה שתי דיירות חדשות:

שרה'לה פרידמן - מפתח תקווה.

תמר ששון – מירושלים.

וגם מדריכות חדשות הצטרפו לצוות:

זוהר דבורה - סטודנטית לחינוך גופני מגבעת וושינגטון.

אוריה לוי - מבני דרום.

אילת מדר - בת שירות לאומי מקיבוץ ראש צורים.

החל מהשבת הקרובה הדיירות תיקחנה חלק בתורנות ליל שבת בחדר אוכל. הן

תאסופנה את הלחם ואת הפריטים בעגלה של הקרשים והמפיות.

כבר תקופה חברות מהקיבוץ נפגשות עם דיירות באופן אישי לקריאה, שיחה, לימוד -

למשך חצי שעה בשבוע. נשמח לעוד פניות עבור הדיירות החדשות.

אנחנו רוצות להתחיל ולהזמין מדי פעם משפחות מבוגרות, צעירים עם ילדים וגם

בלי, בקיצור כולם - לדירה לארוחת ערב או לקפה אחר הצהריים.

כל הקודם זוכה ... אפשר לפנות **לפז בגלייבטר**.

שבת שלום!

דפי ליבר, דליה הקשר, פז בגלייבטר

תוספת תקציבית למועצה בעקבות מדד היישובים החדש

הודעת מועצה אזורית חבל יבנה

ירידתה של המועצה לאשכול 4 הינה למעשה עלייה מבורכת מבחינת הרשות והתושבים.

כיצד הצלחנו להביא לירידה כה משמעותית בדירוג? השנה הצלחנו לראשונה להכניס כחלק מחישוב המדד את מוסדות החינוך ישיבת "כרם ביבנה" וגבעת וושינגטון, המונות יחדיו מאות משפחות סטודנטים ואברכים שמטבע הדברים אינם עובדים, ורמת הארנונה בהם נמוכה יחסית. מכיוון שבשטח הרשות ישנם מוסדות חינוך כה גדולים, הירידה במדד החברתי-כלכלי הייתה משמעותית.

כאמור, לשינוי בדירוג משמעות חשובה מאד עבור תושבי המועצה, והדירוג החדש יבטיח בפועל תוספת תקציבית משמעותית, שתאפשר להרחיב שירותים שונים לרווחת התושבים.

בשבוע שעבר פרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (הלמ"ס) מדד חדש ליישובים לשנת 2016. המדד מזרז את כלל הרשויות בישראל לפי חוזק חברתי-כלכלי (סוציו-אקונומי) בדירוג של 1-10. בין הפרמטרים השונים נבדקו בין היתר ההרכב הדמוגרפי, השכלה וחינוך, רמת חיים, תעסוקה וגמלאות.

על פי נתוני המדד החדש מועצה אזורית חבל יבנה ירדה מאשכול 7 לאשכול 4 - על פניו ירידה דרמטית לכל הדעות. אולם בפועל דירוגה של המועצה באשכול נמוך יותר הינו הישג משמעותי, מכיוון שהאשכול אליו משוייכת כל רשות הינו בעל חשיבות גבוהה, היות ועל בסיסו נקבעת רמת זכאותה לסיוע תקציבי מהממשלה. התקצוב נעשה בצורה דיפרנציאלית, כאשר ככל שהרשות מדורגת באשכול נמוך יותר במדד, כך היא מקבלת תמיכה ותקציבים מוגדלים בתחומי החינוך, הרווחה, התרבות ועוד. לכן,

אריק בלומברג - דוברות מועצה אזורית חבל יבנה

שולחנו של אסף

זה מקטין את מצבת הרכבים הזמינים, ומגביר את העומס על הסידור. **וסיבה אחרונה** שהיא המרגיזה והמאכזבת ביותר – אחוז גדול (מאוד) מהתאונות אינן מדווחות! נהגים מחזירים רכב שנגרם לו נזק (באשמתם או שלא, זה בכלל לא משנה) ופשוט לא מדווחים על כך לענף הרכב... זה לא הגון, זה לא חברי, זה גורם לנו למבוכה קשה מול גורמי חוץ, זה מתסכל ומכעיס. ונשאלת השאלה מדוע. האם זה נובע מבושה? אולי מחשש ל"ענישה" או "נזיפה"? אולי סתם אדישות וחוסר אכפתיות? תהיה הסיבה אשר תהיה, אנחנו בוחנים דרכים שונות במטרה לצמצם את התופעה, שחלקן מן הסתם לא יגבירו אהבה ואחוה... אבל פשוט אין מנוס. עם זאת, הדרך הראשונה, האמיתית ואולי היחידה היא שכולנו נשתדל לנהוג ביתר זהירות ואחריות. ואם כבר נגרם נזק כלשהו לרכב, (בשליטתך או שלא), וגם אם יש בכך אלמנט של מבוכה, יש לדווח על כך באופן מהיר ומדויק לענף הרכב. אני מניח שרבים מהקוראים תוהים מדוע יש צורך להאריך כל כך בדברים כל כך פשוטים ומובנים מאליהם. ובכן, התהייה אכן במקומה. יש רק בעיה קטנטנה

רכב – בישיבת הנהלת ענף הרכב השבוע עלו לדיון מספר נושאים. הוצגו נתונים שלדעתי חשוב שכולנו נהיה מודעים אליהם, משום שהם מציבים בפנינו מראה המשקפת מציאות לא ממש מחמיאה. אז על מה מדובר? קיבלנו סקירה של נתוני ביטוח הרכב שלנו. התמונה שהוצגה בהחלט מעוררת שאלות ועוד יותר מכך, דאגות! היקף התאונות ברכבים שלנו הוא גדול מאוד, בכל קנה-מידה, ונמצא בעליה מתמשכת. התופעה הזו מדאיגה ממספר סיבות. **הראשונה** והחשובה ביותר (שבגללה בעצם נכתב הטור הזה) – "ונשמרתם לנפשותיכם" בקצב הזה, לא רחוק היום מתאונה קשה על כל השלכותיה חו"ח... **הסיבה השנייה** – לא אחת נדמה שרבים מאיתנו אדישים לחלוטין לעלויות הכספיות הכבדות שנגרמות לנו מנזקי התאונות. אין אצלנו "השתתפות עצמית" של החבר, אלא רק של הקיבוץ. נזקים נגרמים ונהגים שהיו מעורבים "מדלגים בקלילות" לנסיעה הבאה, ברכב אחר כאילו לא קרה דבר. **הנושא השלישי** הוא שריבוי התאונות גורם לכך ש(כמעט) בכל רגע נתון, רכבים שלנו "מאושפזים" במוסכים. בנוסף לעלויות ולעבודה הכרוכות בכך,

שטוען שהמראה שלי מעוותת ואינה משקפת את המציאות, אולי. אבל לאלו שחושבים שהמראה אכן משקפת (ואולי אפילו מעדנת...) אני מציע שננסה ביחד כולנו לשפר את המצב.

מרוב מלל בנושא הרכב, לא נשאר זמן ומקום לכתוב על ישיבת מועצה חשובה שהתקיימה השבוע, בנושא המכינה הקדם צבאית. ועל עוד נושאים שונים שעל סדר יומנו. נותר רק לאחל שבת של שלום ושלווה, שלאחר צאתה ניפגש לאסיפה בנושא הבניה. בהנחה ותקווה שכדרכנו ננהל דיון ענייני, חברי, יעיל, ומועיל במטרה לקדם את הנושא למען כולנו.

שמחייבת את העיסוק בנושא, קוראים לה – מציאות. ועם כבר הארכנו בענייני רכבים, נזכיר בקצרה בקשות מהעבר: סיימת נסיעה? אנא אל תתעכב בהחזרת המפתח לארון. אולי מישהו אחר זקוק ממש עכשיו לרכב. הנסיעה מתארכת? יש לעדכן את ההזמנה ואם לא ניתן, אז לעדכן את הבא בתור אחריך על העיכוב הצפוי. על השארת הרכב נקי ומתודלק כבר דובר כל-כך הרבה ובכל זאת יוצא שוב ושוב להיכנס לרכב לא נקי ולא מתודלק... האם נוח לנו עם התמונה המשתקפת במראה שתיארתי? יש להניח שלא ממש. אין לי ויכוח עם מי

על סדר היום באסיפה שתתקיים במוצ"ש בשעה 1:00 2

בחירת ועדת תרבות וועדת שירותים

מתווה הבניה – דיון על הצעת המזכירות והצעה פרטית

פרטים מלאים – בלוח המודעות

הקיבוץ הדתי - צופה פני אתי? (מתוך צמוד"ע המפורסם השבוע)

הליווי והשירות לקיבוצים, המשימות הלאומיות והחברתיות, ההיבט הכלכלי ועוד. אח"כ כל משתתף בחר 1-3 אתגרים לתנועה, ובקבוצות עבודה ניסחנו ועיצבנו הגדרת חזון וייעוד: מהו ייעודה ומהם תפקידיה של התנועה במעגלי החברה השונים (בקיבוצים פנימה, בתנועה, בעם ובמדינה כולה). היה מרתק, חשוב ומועיל לשמוע מגוון אנשים חשובים וטובים שהתנועה משמעותית עבורם, ושהקדישו את יומם לטובת הבירור המשותף, להשמעת קולם ולעיצוב עתיד התנועה. המשך התהליך יתקיים ביום נוסף כזה בקרוב (21.11), בו נציג את הבסיס לתכנית העבודה, ייעוד, מטרות, יעדים וכ"ו. בהמשך נגזור גם את המבנה האירגוני, התקציב ושיטת הפעילות

עם חילופי המזכ"לים, סוכם במזכירות הפעילה, לקיים תהליך אסטרטגי לבירור מעמיק ושיטתי של אופן ההמשך של דרכנו, הייעוד, המטרות, היעדים ותכנית העבודה לאור המציאות המשתנה. קיימנו במזכירות הפעילה סדנת הכנה לתהליך ובה עסקנו בבירור ערכינו המרכזיים והחזון. לאחר מכן גיבשנו צוות היגוי רחב של נציגים מכלל הקיבוצים מתחומי המשק החברה והרוח, ושיתפנו אותם כחלק מהותי וחשוב בתהליך. בהנחיית חברת 'טנא יועצים', התכנסנו ליום של חשיבה משותפת על הקיבוץ הדתי כתנועה - מהי עבורנו. בראשית המפגש הצגנו את תמונת המצב בתחומים השונים ומיפינו את הדילמות העומדות בפני התנועה בתחומי התיישבות, הצמי"ד ביישובינו,

מנשה שמיר ז"ל

מנשה שמיר, בנם של שרוליק ויפה שמיר ז"ל נפטר ממחלה בגיל 66.

ההלוויה התקיימה בערב סוכות. אחיותיו שרה וציפי שלחו את המכתב הבא:

אחינו מנשה שמיר ע"ה נפטר לפני מספר שבועות לאחר מחלה קשה וארוכה. לצערנו, גם עם מנשה וגם עימנו הקשר עם קבוצת יבנה - ערש ילדותנו - היה חלש והסתכם בעיקר בביקורים בבית הקברות בימי הזיכרון של הורינו. דווקא בשל עובדה זו ריגש אותנו מאד לראות לא מעט חברים, צעירים יותר וצעירים פחות, שהשתתפו בהלוויתו של מנשה בערב חג הסוכות. בנוסף לכך קיבלנו גם טלפונים לא מעטים מחברים יקרים שמצאו צורך לנחמנו באבלנו. אנחנו מוקירים ומעריכים מאד יחס חם זה, ומאחלים לכולם שהשנה שהחלה רק עתה תביא עמה שמחות, בריאות ובשורות טובות.

שרה הראל וציפי בן גל (שמיר)

מרפאה

אחות כוננת בשבת פרשת "לך-לך" – ליזט עפרוני

שעות קבלה של הרופא בשבוע הבא:

יום ראשון 17:30-14:30

יום שלישי 11:30-08:00

יום רביעי 16:00-14:30

יום חמישי 15:30-14:30 ו-09:00-08:00

ביום שלישי, י"ד בחשוון 15.10, המרפאה תהיה פתוחה עד שעה 12:00 בלבד

שבת שלום

פעילות מרכז יום בשבוע הקרוב

יום ראשון י"ב מרחשוון 13.11 8:45 חוג תנ"כ עם חנה לבל. (ספר

מיכה)

יום שני י"ג מרחשוון 14.11

10:15 הרצאה: "לחץ – חבר, אוהב ?!?!!" עם גיל רבינו.

17:00 במסגרת חודש האזרח הותיק יתקיים המופע:

"הכל פתוח" – על נעמי שמר בשיר וזמר עם ורדה גולדנברג.

(מגישת תוכנית גדושה סוחפת ומרתקת המלווה במצגת מרהיבה)

המופע יתקיים באולם הצמוד למרכז היום בקבוצת יבנה.

בברכה צוות העמותה

הודעה – פדיקור וקוסמטיקה

אעדר מהמקום מיי"ב-כ"ט במרחשוון [13-30.11]

בענייני תורים לפדיקור וקוסמטיקה, נא לפנות לדוסי אלטמן. **מרלי**

English Library

פתחנו סניף של הספרייה האנגלית בקומה התחתונה של בית סביון, בקיר הצפוני בהמשך

לפדיקור. ניתן לקחת ספרים באופן חופשי - רק תרשמו, ואל תשכחו להחזיר. אפשר גם

להביא ספרים מהבית. קריאה נעימה - נעמה סולטניק ומרים שליסלברג

טיול אליקים

הטיול השנתי יוצא לדרך והפעם - בחודש יוני לצפון יוון. הסטוריה, תרבות ובעיקר

נופים כפריים. נבקר באתונה, שבת בסלוניקי ורוב הימים בנופי צפון יוון, והכל בעונה

הטובה ביותר. לפרטים נא לפנות לאליקים איטלי

החוף – לאה גולדברג

כי היו אַדְמִים הַדְרָכִים שֶׁהֲלָכוּ לְשִׁקְיָעָה
וְעָדְרֵי הַחֹלוֹת שֶׁגָּלְשׁוּ אֶל הַיָּם,
כי כִּנְפֵי הַשְּׁחָפִים הֵאָדִימוּ לְאוֹר הַשְּׁקִיָּעָה,
כי כָּל זֶה הָיָה
פֶּה
קְרוֹב
בְּעוֹלָם –

כי הָיָה רַק הָרוֹם חֲגִיגֵי וְכָחֵל,
כי פָּרַק אֱלֹהִים מִשְׁכָּמוֹ אֶת הָעֵל,
זֹאת זָכְרוּ וְהִבִּינוּ הַכֹּל.

אָבֵל לָמָּה בְּכַתָּה הַיִּלְדָּה הַקְּטָנָה,
הַיִּלְדָּה בְּשִׁמְלָה לְבָנָה
לְבָדָה עַל הַחוֹל?

צ' השירים – יצחק בראכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com